

Grenzeloos feesten

tekst **Bob van Toor**
foto's **Bram Belloni**

Nergens kun je uit je dak als op een festival. Op Mysteryland, Valtifest of Into the Great Wide Open kun je buiten je eigen keurslijf treden en je grenzen verleggen – maar doe je dat ook? Van Elio Heres, nachtvlinder, pedagogiekstudent en festivalbeest, mag het uitbundiger én diverser.

Festivals zijn een miljoenenindustrie. Deze zomer vinden alleen in Nederland al duizenden festivals plaats, van kleinere als Revolution 909 in het Amsterdamse Bos tot het enorme Mysteryland. ‘Volgens Mirik Milan, de nachtburgemeester van Amsterdam worden de zomers voor de horeca in de steden steeds moeilijker,’ zegt Elio Heres (25), nippend aan een kopje thee voor het Blauwe Theehuis. ‘Omdat er simpelweg minder mensen uitgaan: iedereen is naar een festival.’

Hij staat op Facebookfoto's in gouden bodypaint, in regenboogjurk, knalroze pruik of met 'Jesus loves you' op zijn door lange krullen omringde voorhoofd. Op zijn website pronkt hij met zelfgemaakte couture en een alice-in-wonderlandjurk. In het promofilmje dat Valtifest maakte rond hun nieuwe thema ('wie je ook tent') kruipt hij rond, verkleed als prins. Maar vandaag, op het terras in de zon, draagt Elio een opvallend alledaagse outfit: een blauwe pofbroek, een simpel overhemd. Hij moet zo meteen door naar zijn werk bij

Albert Heijn, en bij de grootgrutter moet de werkkleding nu eenmaal conform de regels. Maar gewoon is ook maar gewoon: boven zijn teammanagersbadge heeft hij een enorme bijpassende blauwe strik om zijn hals geknoopt.

Doorbitch

Stellen dat Elio niet zomaar een student pedagogiek is, zou een understatement

zijn. Tussen zijn afgeronde bachelor en master orthopedagogiek volgend jaar zit hij niet stil. Integendeel: hij werkt als performer, host en stylist; blogt over mode en nachtleven en meer. Je zou hem als een professioneel feestbeest kunnen omschrijven. De zomer wordt dan ook druk: 'Elk weekend is er wel een festival, soms twee. En tussendoor werken bij de Albert Heijn, als mentor bij de Kindertelefoon Amsterdam, of hier in Amsterdam op feestjes bij de deur staan,' zegt hij opgewekt. Vorig jaar won hij de Gouden Kabouter ('de Oscar van het Amsterdamse nachtleven') in de categorie Absolutely Fabulous.

Soms helpt hij achter de schermen bij de productie van festivals – maar vakergaat hij uit zijn dak bij de dj booth, of aan de deur. 'Als *doorbitch*, zoals ze dat noemen. Of ik word ingehuurd om te performen: dan hoef ik alleen maar te komen, een mooi pak aan te trekken, los te gaan. En zoals ik mezelf style en aankleed doe ik dat ook regelmatig voor groepen, voor een performance.' Hij beschrijft zijn rol als opbeurder,

gebiedsregisseur, artiestenchauffeur, en HvA-docent bouwtechnische bedrijfskunde Maikel Huijsman en rolde de feestwereld in.

Het contact met zijn familie werd verbroken. Om zichzelf en zijn zware geschiedenis beter te begrijpen, ging Elio pedagogische wetenschappen studeren aan de UvA. 'Dat hielp om de dingen op een rijtje te krijgen. Ik ging altijd wel mee naar feesten, maar keek de kat uit de boom. Pas toen ik mezelf geestelijk een beetje op de rit had dacht ik: eigenlijk is dat wel heel leuk. Ik durfde me eindelijk te laten zien – en ook volledig. De confettibox was open!' Een brede glimlach verschijnt.

Sindsdien heeft hij zijn leven in een geloofsgemeenschap wel gecompenseerd, qua uitbundigheid, geeft Elio toe. 'Al

stond ik vroeger ook al voor de spiegel met mijn dekbed om, lekker te dansen.' Na zijn studie wil hij zowel door in de feestwereld als in de pedagogiek. Voor financiële zekerheid, maar ook om kinderen te inspireren: 'Wees vooral niet saai, het mag allemaal zo uitbundig als je zelf wil. Op het moment is het alleen maar stilzitten, en als je dat niet kan heb je meteen ADHD.'

Elio Heres drinkt zijn thee op; het wordt tijd om wat vrolijkheid naar de Albert Heijn te brengen. Ja, hij wil anderen zeker inspireren, zegt hij. 'Tegenwoordig gaan mensen gewoon in hun werkkleding uit. Dat vind ik jammer, dat haalt het mysterieuze uit de nacht. Het idee van jezelf mooi maken om je helemaal te laten gaan. Het is meer dan na het werk een biertje

in de pub. Dan kunnen feesten ook wel om elf uur 's ochtends beginnen – dat is beter voor je rimpels en je wallen. Maar de nacht moedigt je aan om anders te zijn. Even weg van je dagelijkse bestaan, van je werk; je supermooi voelen, aangeschoten dansen. Dan helpt het als je er bijzonder uitziet.' Daarbij speelt zijn verleden zeker een rol, denkt hij. 'Ik heb daarvoor gekozen en moest er van mijn familie de hoogste prijs voor betalen. Omdat ik al los ben gebroken van de cultuur waarin ik opgroeide, en alles achter me heb moeten laten, ga ik nu niet meer iets niet aandoen omdat ik denk: misschien vindt iemand het niet mooi. *Fuck off*, ik vind het mooi. Ik wil dit dragen want ik voel me er fijn bij en ik wil me zo profileren. En hoe gekker hoe beter.' ✎

Hoe brengen de hoofdrolspelers van de bezettingen van de afgelopen maanden de zomer door om bij te komen van de doorstane emoties?

UITRUSTEN EN OPNIEUW BEGINNEN

Jaap Oosterwijk *Een van de voormannen van De Nieuwe Universiteit, student politicologie en filosofie*

'Ik ga drie maanden rondtrekken door Tanzania, Malawi en Zambia. In Malawi is net een heftig regenseizoen geweest, waardoor veel huizen kapot zijn. Ik hoop dus ook een paar stevige huizen te kunnen neerzetten met de straatjongens waar Tanja, een vriendin die daar ook is, mee werkt.'

De afgelopen maanden waren goed voor de UvA. De bezettingen hebben veel losgemaakt en veel medewerkers durven nu hun zeggenschap op te eisen. Ik ben voorzichtig optimistisch dat de UvA er beter, democratischer uitkomt.'

Inspiratie haal ik uit lezen. Ik neem in elk geval het derde deel van Robert Caro's biografie van Lyndon Johnson mee en het drieluik over globalisering en geopolitiek van de marxistische filosofen Michael Hardt en Antonio Negri.'

Hans Amman *Vicevoorzitter CvB*

'Ik ga met mijn met vrouw en twee dochters naar Madeira. Gewoon zon en zwembad. Afgelopen winter zaten we in kuuroord Thermae 2000 in Valkenburg, maar toen moesten we terugkomen vanwege de Maagdenhuisbezetting.'

De afgelopen maanden waren moeilijk. Niet alleen ben ik een heel goede collega kwijtgeraakt, maar fysiek was het ook een slijtageslag. Door zo'n gebeurtenis kom je in een turbostand. Je krijgt in een keer een update van wat modern bestuur is en de enorme impact van de sociale media. Daarnaast heb ik me gerealiseerd dat er echt een tandje bij moet op het gebied van hr-beleid.'

Inspiratie haal ik uit wandelen en lezen. Ik heb *Sabbath's Theatre* van Philip Roth nog liggen. Als we terug zijn uit Madeira ga ik wat wandelen met onze hond.